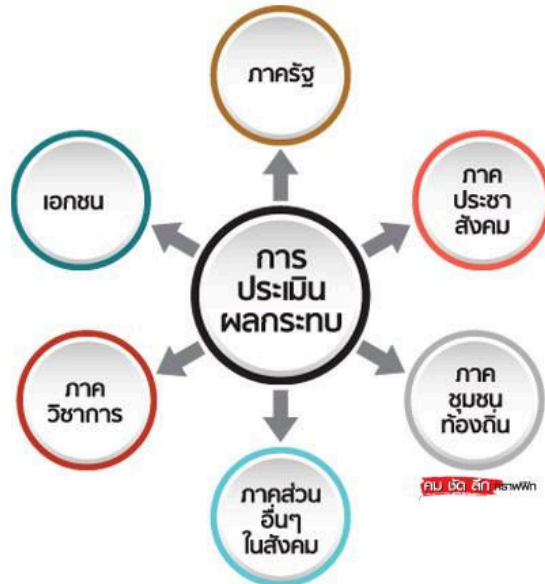

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก
ฉบับวันศุกร์ที่ 3 มีนาคมพ.ศ.2560

“เอสอีเอ” แผนแก้สงคราม “ถ่านหิน&สิ่งแวดล้อม” : รายงานพิเศษ

**SEA: Strategic
Environment
Assessment**
**การประเมิน
สิ่งแวดล้อม
ระดับยุทธศาสตร์**

ภาพชาวบ้านกับตำรวจลงไม้ลงมือกัน จนได้รับบาดเจ็บไปฝ่ายละเล็กน้อย แสดงถึงปัญหาโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ ว่าเริ่มมีความรุนแรงมากขึ้น และคงไม่จบลงง่ายๆ แม้รัฐบาลจะสั่งพักก ให้ไปหากรรมการหรือข้อมูลมาเป็นตัวช่วยตัดสินชี้ขาดอีกครั้ง แล้วครั้งนี้จะมีตัวช่วยใหม่ในการแก้ปัญหาหรือไม่?...

“โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน” เริ่มวางแผนก่อสร้างมาตั้งแต่ปี 2550 เพื่อผลิตไฟฟ้าป้อนภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีการลงทุนศึกษาข้อมูลหลายระลอก ทั้งในพื้นที่ อ.เหนือคลอง จ.กระบี่ กำลังการผลิตประมาณ 800 เมกะวัตต์ กำหนดจ่ายไฟฟ้าในปี 2562 และในพื้นที่ อ.เทพา จ.สงขลา กำลังการผลิต 2,200 เมกะวัตต์ จ่ายไฟฟ้าปี 2564

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย(กฟผ.) ให้ข้อมูลว่าเทคโนโลยีของโรงไฟฟ้ากระบี่ที่ดีที่สุดในปัจจุบัน ระบบเผาไหม้และหม้อไอน้ำเป็นเทคโนโลยีระดับสูง ใช้เชื้อเพลิงน้อยลง ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ถึงร้อยละ 21 ถ่านหินที่ใช้มีคุณภาพดี นำเข้าจากอินโดนีเซียหรือออสเตรเลีย นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้วย

ที่ผ่านมาเหตุการณ์ไฟฟ้าดับในภาคใต้ที่เกิดขึ้น ทำให้ภาครัฐต้องพิจารณาหาแหล่งผลิตไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการและมีความมั่นคง โดยมีระบบส่งไฟฟ้าถ่ายเทพลังงานจากภาคกลางเป็นส่วนเสริม (Backup) เท่านั้น แต่ฝั่งชาวบ้านผู้มาประท้วงมองว่า ถ่านหินที่โฆษณาชวนเชื่อว่าสะอาดนั้น ไม่จริง มีโลหะหนักปะปนมาด้วยจำนวนมาก เช่น สารปรอท แคดเมียม สารหนู และตะกั่ว จะทำให้สุขภาพของชาวบ้านในพื้นที่มีความเสี่ยงเป็นมะเร็งและโรคเรื้อรังต่างๆ

นอกจากนี้การเผาถ่านหินยังทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ ทั้งควันที่มองเห็น และสารพิษที่มองไม่เห็น จะกระจายกว้าง เรือขนส่งถ่านหินลำใหญ่เข้าออกวันละหลายเที่ยว ทำให้เกิดมลพิษหลายชนิด บ่อเก็บขี้เถ้า

ถ่านหิน การปล่อยโลหะหนักและสิ่งสกปรกลงสู่ผืนดิน แหล่งน้ำและท้องทะเล ที่สำคัญสุด สัตว์น้ำทะเลจะกินไม่ได้ เพราะจะปนเปื้อนโลหะหนักและสารพิษมากมาย ที่ตรวจวัดได้ยาก การทำประมงพื้นบ้านจะล่มสลายเพราะไม่มีสัตว์ทะเลให้จับ ยิ่งไปกว่านั้นทั่วโลกเน้นการใช้พลังงานสะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ และลมที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางสิ่งแวดล้อม แล้วทำไมประเทศไทยต้องสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน และมาสร้างในพื้นที่ท่องเที่ยวที่เป็นจุดขายสำคัญทำรายได้หลักเข้าประเทศไทย

ทั้ง 2 ฝ่ายต่างพยายามยืนยันข้อมูลคัดค้านยึดเยื้อเกือบ 5 ปี จนกระทั่งวันที่ 17 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชาประกาศให้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินเทคโนโลยีสะอาดที่ จ.กระบี่ ทำให้ชาวบ้าน “เครือข่ายปกป้องอันดามันจากถ่านหิน” จำนวนหลายร้อยคนทยอยเข้ามาชุมนุมที่หน้าทำเนียบรัฐบาล จนเกิดความรุนแรงขึ้นกับตำรวจและทหาร มีการจับตัวแกนนำบางคนไปคุมขังไว้ชั่วคราว

พันธมิตรกลุ่มเอ็นจีโอและนักวิชาการ เริ่มเคลื่อนไหวคัดค้านสร้างกระแสน์สื่อสังคมออนไลน์ แฉร่วมทั้งในโลกออนไลน์และพื้นที่หน้าทำเนียบเริ่มมากขึ้นเรื่อยๆ สื่อมวลชนเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง จนทำให้เกิดคำเตือนจากหลายฝ่ายไปถึง คสช.ว่า “อย่าเปลี่ยนมิตรให้เป็นศัตรู” หรือ “อย่าเปลี่ยนการต่อต้านโรงไฟฟ้าให้เป็นการต่อต้าน คสช.”

แม้แต่ “อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ” หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ยังแสดงความเห็นว่าเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาด และไม่สอดคล้องกับทิศทางของพลังงานในอนาคตที่มีทางเลือกที่ดีกว่า ในที่สุดวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พล.อ.ประยุทธ์ สั่งให้หยุดโครงการชั่วคราวและแจ้ง กฟผ.ให้ยกเลิก “อีไอเอ” และ “อีเอชไอเอ” และให้ทำใหม่ทั้งหมด กลายเป็นคำถามว่า อีไอเอ และ อีเอชไอเอ เมื่อยกเลิกแล้วทำใหม่ จะแก้ปัญหาข้อขัดแย้งได้จริงหรือไม่ ?

“อีไอเอ” (EIA : Environmental Impact Assessment) หมายถึง “ผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม” เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ 2540 กำหนดให้โครงการขนาดใหญ่ ต้องศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อน เช่น เขื่อนแม่สร้อย โรงไฟฟ้า สนามบิน คอนโดที่อยู่อาศัย โรงงานอุตสาหกรรม โครงการด้านแหล่งน้ำและเกษตรกรรม ฯลฯ เน้นการเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมโดยเฉพาะชาวบ้านที่อยู่รอบโครงการ และการทำรายงานสรุปผลประเมินด้านต่างๆ

ต่อมาเนื้อหารัฐธรรมนูญ 2550 ได้เพิ่มเติมส่วนของ “อีเอชไอเอ” (EHIA : Environment and Health Impact Assessment) หรือ “ผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” เพื่อเน้นการศึกษามิติทางสุขภาพของชุมชนให้เพิ่มมากขึ้น

ล่าสุดเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2560 ตัวแทนชาวบ้านและนักวิชาการได้จัดเวทีการเสวนาหัวข้อ “ยกเครื่องระบบ EHIA-เดินหน้า SEA : เริ่มต้นจากโรงไฟฟ้ากระบี่” ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดย “ศุภกิจ นันทะวรการ” กรรมการองค์กรอิสระสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มูลนิธินโยบายสุขภาวะ อธิบายว่า การขัดแย้งที่เกิดขึ้นกรณีโรงไฟฟ้าถ่านหินนั้น แสดงให้เห็นว่าการจัดทำ อีไอเอ และ อีเอชไอเอ อาจไม่เพียงพอ ควรมีทางเลือกใหม่ในการแก้ปัญหา นั่นคือ

“เอสอีเอ” หรือ “การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์” (Strategic Environmental Assessment: SEA) หมายถึงกระบวนการวิเคราะห์เชิงระบบ เพื่อประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น โดยเริ่ม

จากการตัดสินใจว่า “จะทำโครงการหรือไม่” ต้องประเมินผลแง่บวกและแง่ลบที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในขั้นตอนต่างๆ เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้ทำโครงการ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคชุมชนท้องถิ่น ภาควิชาการ และภาคส่วนอื่นๆ ของสังคม

“ดร.ไชยณรงค์ เศรษฐเชื้อ” คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ม.มหาสารคาม แสดงความคิดเห็นว่าการทำอีไอเอที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จเพราะส่วนใหญ่ทำตามที่เจ้าของโครงการต้องการ ไม่ได้ทำเพื่อประเมินสิ่งแวดล้อมหรือด้านสุขภาพอย่างแท้จริง วิธีที่ถูกต้องควรเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ให้กรรมการมาจากการคัดเลือกของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แบบที่เคยใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2539 แต่ตอนนี้กลายเป็นหน่วยงานรัฐคัดเลือกกรรมการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น พ.ศ.2548

“ต้องกลับไปใช้ของปี 2539 เพราะถ้ากรรมการไม่ได้เป็นตัวแทนที่ทุกฝ่ายยอมรับปัญหาก็ไม่จบ จัดเวทีก็ครั้งก็ไม่สำเร็จ และข้อมูลควรทำให้รอบด้านมากขึ้น เช่น ที่กระบี่ นักวิทยาศาสตร์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับประเพณีประวัติศาสตร์ของชุมชนที่สืบทอดมา 200 ปี หรือความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศวิทยา ชาวบ้านพบว่าท้องทะเลแถวนั้นมีปลา 199 ชนิด ปู 28 ชนิด กุ้ง 22 ชนิด หอย 87 ชนิด แต่ในรายงานอีไอเอไม่ได้เขียนถึงเลย” ดร.ไชยณรงค์ กล่าว

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันศุกร์ที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2560

แตงโม..ใบกันแดด เทรนด์พันธุ์รับโลกร้อน

แตงโม หนึ่งในผลไม้ยอดนิยมของคนทั่วโลก และคนไทยรู้จักปลูกและกินกันมาช้านาน แต่หาได้น้อยคนนักที่จะรู้ว่าบ้านเราเป็นแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์แตงโมที่ป้อนแหล่งปลูกไปทั่วโลก และพันธุ์ที่ต่างประเทศนิยมปลูกกันนั้นจะไม่เหมือนบ้านเรา ที่นิยมผลขนาด 4-5 กก. เปลือกบาง ในขณะที่ต่างประเทศนิยมผลโตขนาด 10-14 กก. เปลือกหนาเพื่อลดความเสียหายจากการขนส่งและที่ไม่น่าเชื่อไปกว่านั้น ทั้งที่คนไทยปลูกจนมีแตงโมให้ซื้อกินกันได้ทั้งปี เมล็ดพันธุ์ที่ผลิตได้ในบ้านเราเกือบทั้งหมดถูกส่งไปขายต่างประเทศ

“เมล็ดพันธุ์แตงโมที่บริษัทเราผลิตได้ปีละ 50-60 ตัน ส่งขายป้อนตลาดในประเทศแค่ 1% เท่านั้นเองที่เหลืออีก 99% ส่งออกไปขายต่างประเทศ มีทั้ง ยุโรป แอฟริกา อเมริกาใต้ ตะวันออกกลาง เอเชียใต้ และวันนี้ความต้องการพันธุ์แตงโมของต่างประเทศมีแนวโน้มเริ่มเปลี่ยนไป นอกจากต้องการพันธุ์ที่ทนทานต่อโรคเหี่ยวที่เกิดจากเชื้อรา ยังต้องการพันธุ์ที่มีความหวานมากขึ้น สีแดงเข้มมากขึ้นตามกระแสสุขภาพ สีเข้มจากธรรมชาติช่วยต้านมะเร็ง ที่สำคัญยังต้องการแตงโมพันธุ์ที่ทนต่อสภาวะโลกร้อน แดดแรงมากขึ้นด้วย”

นายบุญมี ออกแมน รองกรรมการผู้จัดการ ธุรกิจเมล็ดพันธุ์ บริษัท เจียไต๋ จำกัด ผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์
แตงโมส่งออกรายใหญ่ของไทย เผยถึงที่มาของแตงโมพันธุ์ใหม่ WM NO.12 ที่มีคุณสมบัติทนความร้อนแรง
ของแดดยุคโลกร้อน ด้วยการนำแตงโมพันธุ์สหรัฐอเมริกามาปรับปรุงพันธุ์ใหม่...ผสมพันธุ์กับแตงโมป่าจาก
แอฟริกา ร่วม 40 สายพันธุ์ เพื่อให้ได้แตงโมพันธุ์ดีกว่าเก่า ที่ใช้เวลานานถึง 5 ปี จนได้แตงโมที่มีเนื้อสีแดง
เข้ม มีความหวาน 11-13 บริกซ์ ผลแก่จัดมีน้ำหนักมากถึง 18 กก. ทนโรคเหี่ยว ที่สำคัญมีใบหนาดก ขึ้น
เต็มไปหมด จนแทบไม่เห็นผลแตงโม...นั่นเพราะใบที่ขึ้นรกหนา มีประโยชน์สำคัญ ช่วยคลุมบังแดด ไม่ให้
แดดเผาผิวผลแตงโมจนเสียหาย สีผลเหลืองซีดขายไม่ได้ราคา ซึ่งเป็นที่ต้องการของลูกค้าต่างประเทศที่
ต้องการพันธุ์แตงโมใบดกเพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา

“ปัญหาแตงโมเจอแดดแรง ทำผลผลิตเสียหาย เมื่อก่อนนี้ปัญหาไม่ค่อยมาก เพิ่งจะมีเห็นเด่นชัดขึ้น
ในช่วง 10 ปีหลังมานี้เอง นับแต่ภาวะโลกร้อนแสดงอาการให้เห็นชัดเจน”

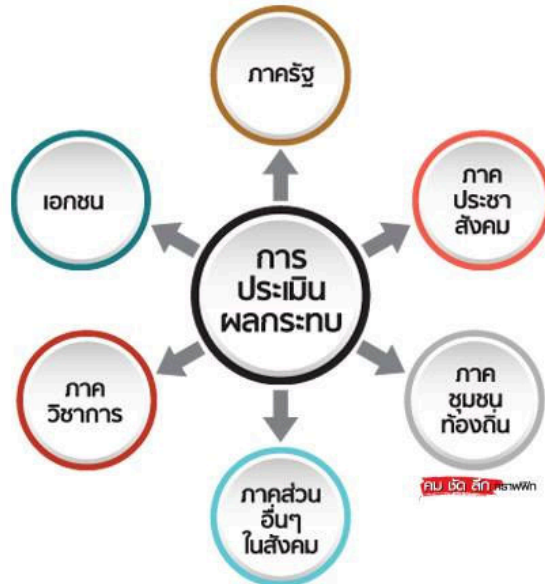
โจ วาเลนเซีย ผู้จัดการทั่วไป บริษัท Bonanza seed จากสหรัฐอเมริกา บริษัทพันธมิตรคู่ค้าเมล็ด
พันธุ์ของเจียไต๋ ให้เหตุผลถึงการเดินทางมาดูแลผลผลิตแตงโมพันธุ์ใหม่ เพื่อสั่งซื้อเมล็ดไปจำหน่ายใน
ต่างประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ตะวันออกกลางและอเมริกาใต้ ที่เจอปัญหาโลกร้อน แดดแรงคุกคามหนัก มี
ความต้องการพันธุ์แตงโมนี้เป็นอย่างมาก...ส่วนบ้านเรา อาการความต้องการเช่นนี้ คงจะได้เห็นอีกไม่นาน

ชาติชาย ศิริพัฒน์

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก
ฉบับวันศุกร์ที่ 3 มีนาคมพ.ศ.2560

“เอสอีเอ” แผนแก้สงคราม “ถ่านหิน&สิ่งแวดล้อม” : รายงานพิเศษ

**SEA: Strategic
Environment
Assessment**
**การประเมิน
สิ่งแวดล้อม
ระดับยุทธศาสตร์**

ภาพชาวบ้านกับตำรวจลงไม้ลงมือกัน จนได้รับบาดเจ็บไปฝ่ายละเล็กน้อย แสดงถึงปัญหาโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ ว่าเริ่มมีความรุนแรงมากขึ้น และคงไม่จบลงง่ายๆ แม้รัฐบาลจะสั่งพักก ให้ไปหากรรมการหรือข้อมูลมาเป็นตัวช่วยตัดสินชี้ขาดอีกครั้ง แล้วครั้งนี้จะมีตัวช่วยใหม่ในการแก้ปัญหาหรือไม่?...

“โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน” เริ่มวางแผนก่อสร้างมาตั้งแต่ปี 2550 เพื่อผลิตไฟฟ้าป้อนภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีการลงทุนศึกษาข้อมูลหลายระลอก ทั้งในพื้นที่ อ.เหนือคลอง จ.กระบี่ กำลังการผลิตประมาณ 800 เมกะวัตต์ กำหนดจ่ายไฟฟ้าในปี 2562 และในพื้นที่ อ.เทพา จ.สงขลา กำลังการผลิต 2,200 เมกะวัตต์ จ่ายไฟฟ้าปี 2564

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย(กฟผ.) ให้ข้อมูลว่าเทคโนโลยีของโรงไฟฟ้ากระบี่ที่ดีที่สุดในปัจจุบัน ระบบเผาไหม้และหม้อไอน้ำเป็นเทคโนโลยีระดับสูง ใช้เชื้อเพลิงน้อยลง ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ถึงร้อยละ 21 ถ่านหินที่ใช้มีคุณภาพดี นำเข้าจากอินโดนีเซียหรือออสเตรเลีย นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้วย

ที่ผ่านมาเหตุการณ์ไฟฟ้าดับในภาคใต้ที่เกิดขึ้น ทำให้ภาครัฐต้องพิจารณาหาแหล่งผลิตไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการและมีความมั่นคง โดยมีระบบส่งไฟฟ้าถ่ายเทพลังงานจากภาคกลางเป็นส่วนเสริม (Backup) เท่านั้น แต่ฝั่งชาวบ้านผู้มาประท้วงมองว่า ถ่านหินที่โฆษณาชวนเชื่อว่าสะอาดนั้น ไม่จริง มีโลหะหนักปะปนมาด้วยจำนวนมาก เช่น สารปรอท แคดเมียม สารหนู และตะกั่ว จะทำให้สุขภาพของชาวบ้านในพื้นที่มีความเสี่ยงเป็นมะเร็งและโรคเรื้อรังต่างๆ

นอกจากนี้การเผาถ่านหินยังทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ ทั้งควันที่มองเห็น และสารพิษที่มองไม่เห็น จะกระจายกว้าง เรือขนส่งถ่านหินลำใหญ่เข้าออกวันละหลายเที่ยว ทำให้เกิดมลพิษหลายชนิด บ่อเก็บขี้เถ้า

ถ่านหิน การปล่อยโลหะหนักและสิ่งสกปรกลงสู่ผืนดิน แหล่งน้ำและท้องทะเล ที่สำคัญสุด สัตว์น้ำทะเลจะกินไม่ได้ เพราะจะปนเปื้อนโลหะหนักและสารพิษมากมาย ที่ตรวจวัดได้ยาก การทำประมงพื้นบ้านจะล่มสลายเพราะไม่มีสัตว์ทะเลให้จับ ยิ่งไปกว่านั้นทั่วโลกเน้นการใช้พลังงานสะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ และลมที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางสิ่งแวดล้อม แล้วทำไมประเทศไทยต้องสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน และมาสร้างในพื้นที่ท่องเที่ยวที่เป็นจุดขายสำคัญทำรายได้หลักเข้าประเทศไทย

ทั้ง 2 ฝ่ายต่างพยายามยืนยันข้อมูลคัดค้านยึดเยื้อเกือบ 5 ปี จนกระทั่งวันที่ 17 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชาประกาศให้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินเทคโนโลยีสะอาดที่ จ.กระบี่ ทำให้ชาวบ้าน “เครือข่ายปกป้องอันดามันจากถ่านหิน” จำนวนหลายร้อยคนทยอยเข้ามาชุมนุมที่หน้าทำเนียบรัฐบาล จนเกิดความรุนแรงขึ้นกับตำรวจและทหาร มีการจับตัวแกนนำบางคนไปคุมขังไว้ชั่วคราว

พันธมิตรกลุ่มเอ็นจีโอและนักวิชาการ เริ่มเคลื่อนไหวคัดค้านสร้างกระแสน์สื่อสังคมออนไลน์ แฉร่วมทั้งในโลกออนไลน์และพื้นที่หน้าทำเนียบเริ่มมากขึ้นเรื่อยๆ สื่อมวลชนเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง จนทำให้เกิดคำเตือนจากหลายฝ่ายไปถึง คสช.ว่า “อย่าเปลี่ยนมิตรให้เป็นศัตรู” หรือ “อย่าเปลี่ยนการต่อต้านโรงไฟฟ้าให้เป็นการต่อต้าน คสช.”

แม้แต่ “อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ” หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ยังแสดงความเห็นว่าเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาด และไม่สอดคล้องกับทิศทางของพลังงานในอนาคตที่มีทางเลือกที่ดีกว่า ในที่สุดวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พล.อ.ประยุทธ์ สั่งให้หยุดโครงการชั่วคราวและแจ้ง กฟผ.ให้ยกเลิก “อีไอเอ” และ “อีเอชไอเอ” และให้ทำใหม่ทั้งหมด กลายเป็นคำถามว่า อีไอเอ และ อีเอชไอเอ เมื่อยกเลิกแล้วทำใหม่ จะแก้ปัญหาข้อขัดแย้งได้จริงหรือไม่ ?

“อีไอเอ” (EIA : Environmental Impact Assessment) หมายถึง “ผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม” เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ 2540 กำหนดให้โครงการขนาดใหญ่ ต้องศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อน เช่น เขื่อนแม่สร้อย โรงไฟฟ้า สนามบิน คอนโดที่อยู่อาศัย โรงงานอุตสาหกรรม โครงการด้านแหล่งน้ำและเกษตรกรรม ฯลฯ เน้นการเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมโดยเฉพาะชาวบ้านที่อยู่รอบโครงการ และการทำรายงานสรุปผลประเมินด้านต่างๆ

ต่อมาเนื้อหารัฐธรรมนูญ 2550 ได้เพิ่มเติมส่วนของ “อีเอชไอเอ” (EHIA : Environment and Health Impact Assessment) หรือ “ผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” เพื่อเน้นการศึกษามิติทางสุขภาพของชุมชนให้เพิ่มมากขึ้น

ล่าสุดเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2560 ตัวแทนชาวบ้านและนักวิชาการได้จัดเวทีการเสวนาหัวข้อ “ยกเครื่องระบบ EHIA-เดินหน้า SEA : เริ่มต้นจากโรงไฟฟ้ากระบี่” ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดย “ศุภกิจ นันทะวรการ” กรรมการองค์กรอิสระสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มูลนิธินโยบายสุขภาวะ อธิบายว่า การขัดแย้งที่เกิดขึ้นกรณีโรงไฟฟ้าถ่านหินนั้น แสดงให้เห็นว่าการจัดทำ อีไอเอ และ อีเอชไอเอ อาจไม่เพียงพอ ควรมีทางเลือกใหม่ในการแก้ปัญหา นั่นคือ

“เอสอีเอ” หรือ “การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์” (Strategic Environmental Assessment: SEA) หมายถึงกระบวนการวิเคราะห์เชิงระบบ เพื่อประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น โดยเริ่ม

จากการตัดสินใจว่า “จะทำโครงการหรือไม่” ต้องประเมินผลแง่บวกและแง่ลบที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในขั้นตอนต่างๆ เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้ทำโครงการ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคชุมชนท้องถิ่น ภาควิชาการ และภาคส่วนอื่นๆ ของสังคม

“ดร.ไชยณรงค์ เศรษฐเชื้อ” คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ม.มหาสารคาม แสดงความคิดเห็นว่าการทำอีไอเอที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จเพราะส่วนใหญ่ทำตามที่เจ้าของโครงการต้องการ ไม่ได้ทำเพื่อประเมินสิ่งแวดล้อมหรือด้านสุขภาพอย่างแท้จริง วิธีที่ถูกต้องควรเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ให้กรรมการมาจากการคัดเลือกของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แบบที่เคยใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2539 แต่ตอนนี้กลายเป็นหน่วยงานรัฐคัดเลือกกรรมการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น พ.ศ.2548

“ต้องกลับไปใช้ของปี 2539 เพราะถ้ากรรมการไม่ได้เป็นตัวแทนที่ทุกฝ่ายยอมรับปัญหาก็ไม่จบ จัดเวทีก็ครั้งก็ไม่สำเร็จ และข้อมูลควรทำให้รอบด้านมากขึ้น เช่น ที่กระบี่ นักวิทยาศาสตร์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับประเพณีประวัติศาสตร์ของชุมชนที่สืบทอดมา 200 ปี หรือความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศวิทยา ชาวบ้านพบว่าท้องทะเลแถวนั้นมีปลา 199 ชนิด ปู 28 ชนิด กุ้ง 22 ชนิด หอย 87 ชนิด แต่ในรายงานอีไอเอไม่ได้เขียนถึงเลย” ดร.ไชยณรงค์ กล่าว

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันศุกร์ที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2560

แตงโม..ใบกันแดด เทรนด์พันธุ์รับโลกร้อน

แตงโม หนึ่งในผลไม้ยอดนิยมของคนทั่วโลก และคนไทยรู้จักปลูกและกินกันมาช้านาน แต่หาได้น้อยคนนักที่จะรู้ว่าบ้านเราเป็นแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์แตงโมที่ป้อนแหล่งปลูกไปทั่วโลก และพันธุ์ที่ต่างประเทศนิยมปลูกกันนั้นจะไม่เหมือนบ้านเรา ที่นิยมผลขนาด 4-5 กก. เปลือกบาง ในขณะที่ต่างประเทศนิยมผลโตขนาด 10-14 กก. เปลือกหนาเพื่อลดความเสียหายจากการขนส่งและที่ไม่น่าเชื่อไปกว่านั้น ทั้งที่คนไทยปลูกจนมีแตงโมให้ซื้อกินกันได้ทั้งปี เมล็ดพันธุ์ที่ผลิตได้ในบ้านเราเกือบทั้งหมดถูกส่งไปขายต่างประเทศ

“เมล็ดพันธุ์แตงโมที่บริษัทเราผลิตได้ปีละ 50-60 ตัน ส่งขายป้อนตลาดในประเทศแค่ 1% เท่านั้นเองที่เหลืออีก 99% ส่งออกไปขายต่างประเทศ มีทั้ง ยุโรป แอฟริกา อเมริกาใต้ ตะวันออกกลาง เอเชียใต้ และวันนี้ความต้องการพันธุ์แตงโมของต่างประเทศมีแนวโน้มเริ่มเปลี่ยนไป นอกจากต้องการพันธุ์ที่ทนทานต่อโรคเหี่ยวที่เกิดจากเชื้อรา ยังต้องการพันธุ์ที่มีความหวานมากขึ้น สีแดงเข้มมากขึ้นตามกระแสสุขภาพ สีเข้มจากธรรมชาติช่วยต้านมะเร็ง ที่สำคัญยังต้องการแตงโมพันธุ์ที่ทนต่อสภาวะโลกร้อน แดดแรงมากขึ้นด้วย”

นายบุญมี ออกแมน รองกรรมการผู้จัดการ ธุรกิจเมล็ดพันธุ์ บริษัท เจียไต๋ จำกัด ผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์
แตงโมส่งออกรายใหญ่ของไทย เผยถึงที่มาของแตงโมพันธุ์ใหม่ WM NO.12 ที่มีคุณสมบัติทนความร้อนแรง
ของแดดยุคโลกร้อน ด้วยการนำแตงโมพันธุ์สหรัฐอเมริกามาปรับปรุงพันธุ์ใหม่...ผสมพันธุ์กับแตงโมป่าจาก
แอฟริกา ร่วม 40 สายพันธุ์ เพื่อให้ได้แตงโมพันธุ์ดีกว่าเก่า ที่ใช้เวลานานถึง 5 ปี จนได้แตงโมที่มีเนื้อสีแดง
เข้ม มีความหวาน 11-13 บริกซ์ ผลแก่จัดมีน้ำหนักมากถึง 18 กก. ทนโรคเหี่ยว ที่สำคัญมีใบหนาดก ขึ้น
เต็มไปหมด จนแทบไม่เห็นผลแตงโม...นั่นเพราะใบที่ขึ้นรกหนา มีประโยชน์สำคัญ ช่วยคลุมบังแดด ไม่ให้
แดดเผาผิวผลแตงโมจนเสียหาย สีผลเหลืองซีดขายไม่ได้ราคา ซึ่งเป็นที่ต้องการของลูกค้าต่างประเทศที่
ต้องการพันธุ์แตงโมใบดกเพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา

“ปัญหาแตงโมเจอแดดแรง ทำผลผลิตเสียหาย เมื่อก่อนนี้ปัญหาไม่ค่อยมาก เพิ่งจะมีเห็นเด่นชัดขึ้น
ในช่วง 10 ปีหลังมานี้เอง นับแต่ภาวะโลกร้อนแสดงอาการให้เห็นชัดเจน”

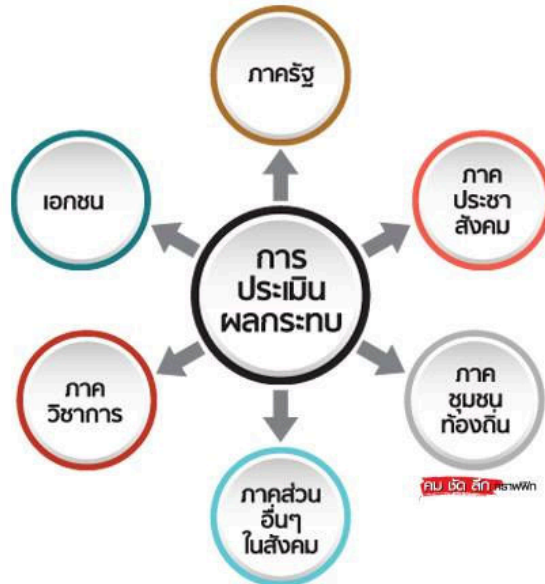
โจ วาเลนเซีย ผู้จัดการทั่วไป บริษัท Bonanza seed จากสหรัฐอเมริกา บริษัทพันธมิตรคู่ค้าเมล็ด
พันธุ์ของเจียไต๋ ให้เหตุผลถึงการเดินทางมาดูแลผลผลิตแตงโมพันธุ์ใหม่ เพื่อสั่งซื้อเมล็ดไปจำหน่ายใน
ต่างประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ตะวันออกกลางและอเมริกาใต้ ที่เจอปัญหาโลกร้อน แดดแรงคุกคามหนัก มี
ความต้องการพันธุ์แตงโมนี้เป็นอย่างมาก...ส่วนบ้านเรา อาการความต้องการเช่นนี้ คงจะได้เห็นอีกไม่นาน

ชาติชาย ศิริพัฒน์

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก
ฉบับวันศุกร์ที่ 3 มีนาคมพ.ศ.2560

“เอสอีเอ” แผนแก้สงคราม “ถ่านหิน&สิ่งแวดล้อม” : รายงานพิเศษ

**SEA: Strategic
Environment
Assessment**
**การประเมิน
สิ่งแวดล้อม
ระดับยุทธศาสตร์**

ภาพชาวบ้านกับตำรวจลงไม้ลงมือกัน จนได้รับบาดเจ็บไปฝ่ายละเล็กน้อย แสดงถึงปัญหาโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ ว่าเริ่มมีความรุนแรงมากขึ้น และคงไม่จบลงง่ายๆ แม้รัฐบาลจะสั่งพักก ให้ไปหากรรมการหรือข้อมูลมาเป็นตัวช่วยตัดสินชี้ขาดอีกครั้ง แล้วครั้งนี้จะมีตัวช่วยใหม่ในการแก้ปัญหาหรือไม่?...

“โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน” เริ่มวางแผนก่อสร้างมาตั้งแต่ปี 2550 เพื่อผลิตไฟฟ้าป้อนภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีการลงทุนศึกษาข้อมูลหลายระลอก ทั้งในพื้นที่ อ.เหนือคลอง จ.กระบี่ กำลังการผลิตประมาณ 800 เมกะวัตต์ กำหนดจ่ายไฟฟ้าในปี 2562 และในพื้นที่ อ.เทพา จ.สงขลา กำลังการผลิต 2,200 เมกะวัตต์ จ่ายไฟฟ้าปี 2564

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย(กฟผ.) ให้ข้อมูลว่าเทคโนโลยีของโรงไฟฟ้ากระบี่ที่ดีที่สุดในปัจจุบัน ระบบเผาไหม้และหม้อไอน้ำเป็นเทคโนโลยีระดับสูง ใช้เชื้อเพลิงน้อยลง ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ถึงร้อยละ 21 ถ่านหินที่ใช้มีคุณภาพดี นำเข้าจากอินโดนีเซียหรือออสเตรเลีย นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้วย

ที่ผ่านมาเหตุการณ์ไฟฟ้าดับในภาคใต้ที่เกิดขึ้น ทำให้ภาครัฐต้องพิจารณาหาแหล่งผลิตไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการและมีความมั่นคง โดยมีระบบส่งไฟฟ้าถ่ายเทพลังงานจากภาคกลางเป็นส่วนเสริม (Backup) เท่านั้น แต่ฝั่งชาวบ้านผู้มาประท้วงมองว่า ถ่านหินที่โฆษณาชวนเชื่อว่าสะอาดนั้น ไม่จริง มีโลหะหนักปะปนมาด้วยจำนวนมาก เช่น สารปรอท แคดเมียม สารหนู และตะกั่ว จะทำให้สุขภาพของชาวบ้านในพื้นที่มีความเสี่ยงเป็นมะเร็งและโรคเรื้อรังต่างๆ

นอกจากนี้การเผาถ่านหินยังทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ ทั้งควันที่มองเห็น และสารพิษที่มองไม่เห็น จะกระจายกว้าง เรือขนส่งถ่านหินลำใหญ่เข้าออกวันละหลายเที่ยว ทำให้เกิดมลพิษหลายชนิด บ่อเก็บขี้เถ้า

ถ่านหิน การปล่อยโลหะหนักและสิ่งสกปรกลงสู่ผืนดิน แหล่งน้ำและท้องทะเล ที่สำคัญสุด สัตว์น้ำทะเลจะกินไม่ได้ เพราะจะปนเปื้อนโลหะหนักและสารพิษมากมาย ที่ตรวจวัดได้ยาก การทำประมงพื้นบ้านจะล่มสลายเพราะไม่มีสัตว์ทะเลให้จับ ยิ่งไปกว่านั้นทั่วโลกเน้นการใช้พลังงานสะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ และลมที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางสิ่งแวดล้อม แล้วทำไมประเทศไทยต้องสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน และมาสร้างในพื้นที่ท่องเที่ยวที่เป็นจุดขายสำคัญทำรายได้หลักเข้าประเทศไทย

ทั้ง 2 ฝ่ายต่างพยายามยืนยันข้อมูลคัดค้านยึดเยื้อเกือบ 5 ปี จนกระทั่งวันที่ 17 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชาประกาศให้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินเทคโนโลยีสะอาดที่ จ.กระบี่ ทำให้ชาวบ้าน “เครือข่ายปกป้องอันดามันจากถ่านหิน” จำนวนหลายร้อยคนทยอยเข้ามาชุมนุมที่หน้าทำเนียบรัฐบาล จนเกิดความรุนแรงขึ้นกับตำรวจและทหาร มีการจับตัวแกนนำบางคนไปคุมขังไว้ชั่วคราว

พันธมิตรกลุ่มเอ็นจีโอและนักวิชาการ เริ่มเคลื่อนไหวคัดค้านสร้างกระแสน์สื่อสังคมออนไลน์ แพร่ร่วมทั้งในโลกออนไลน์และพื้นที่หน้าทำเนียบเริ่มมากขึ้นเรื่อยๆ สื่อมวลชนเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง จนทำให้เกิดคำเตือนจากหลายฝ่ายไปถึง คสช.ว่า “อย่าเปลี่ยนมิตรให้เป็นศัตรู” หรือ “อย่าเปลี่ยนการต่อต้านโรงไฟฟ้าให้เป็นการต่อต้าน คสช.”

แม้แต่ “อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ” หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ยังแสดงความเห็นว่าเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาด และไม่สอดคล้องกับทิศทางของพลังงานในอนาคตที่มีทางเลือกที่ดีกว่า ในที่สุดวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พล.อ.ประยุทธ์ สั่งให้หยุดโครงการชั่วคราวและแจ้ง กฟผ.ให้ยกเลิก “อีไอเอ” และ “อีเอชไอเอ” และให้ทำใหม่ทั้งหมด กลายเป็นคำถามว่า อีไอเอ และ อีเอชไอเอ เมื่อยกเลิกแล้วทำใหม่ จะแก้ปัญหาข้อขัดแย้งได้จริงหรือไม่ ?

“อีไอเอ” (EIA : Environmental Impact Assessment) หมายถึง “ผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม” เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ 2540 กำหนดให้โครงการขนาดใหญ่ ต้องศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อน เช่น เขื่อนแม่สร้อย โรงไฟฟ้า สนามบิน คอนโดที่อยู่อาศัย โรงงานอุตสาหกรรม โครงการด้านแหล่งน้ำและเกษตรกรรม ฯลฯ เน้นการเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมโดยเฉพาะชาวบ้านที่อยู่รอบโครงการ และการทำรายงานสรุปผลประเมินด้านต่างๆ

ต่อมาเนื้อหารัฐธรรมนูญ 2550 ได้เพิ่มเติมส่วนของ “อีเอชไอเอ” (EHIA : Environment and Health Impact Assessment) หรือ “ผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” เพื่อเน้นการศึกษามิติทางสุขภาพของชุมชนให้เพิ่มมากขึ้น

ล่าสุดเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2560 ตัวแทนชาวบ้านและนักวิชาการได้จัดเวทีการเสวนาหัวข้อ “ยกเครื่องระบบ EHIA-เดินหน้า SEA : เริ่มต้นจากโรงไฟฟ้ากระบี่” ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดย “ศุภกิจ นันทะวรการ” กรรมการองค์กรอิสระสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มูลนิธินโยบายสุขภาวะ อธิบายว่า การขัดแย้งที่เกิดขึ้นกรณีโรงไฟฟ้าถ่านหินนั้น แสดงให้เห็นว่าการจัดทำ อีไอเอ และ อีเอชไอเอ อาจไม่เพียงพอ ควรมีทางเลือกใหม่ในการแก้ปัญหา นั่นคือ

“เอสอีเอ” หรือ “การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์” (Strategic Environmental Assessment: SEA) หมายถึงกระบวนการวิเคราะห์เชิงระบบ เพื่อประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น โดยเริ่ม

จากการตัดสินใจว่า “จะทำโครงการหรือไม่” ต้องประเมินผลแง่บวกและแง่ลบที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในขั้นตอนต่างๆ เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้ทำโครงการ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคชุมชนท้องถิ่น ภาควิชาการ และภาคส่วนอื่นๆ ของสังคม

“ดร.ไชยณรงค์ เศรษฐเชื้อ” คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ม.มหาสารคาม แสดงความคิดเห็นว่าการทำอีไอเอที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จเพราะส่วนใหญ่ทำตามที่เจ้าของโครงการต้องการ ไม่ได้ทำเพื่อประเมินสิ่งแวดล้อมหรือด้านสุขภาพอย่างแท้จริง วิธีที่ถูกต้องควรเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ให้กรรมการมาจากการคัดเลือกของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แบบที่เคยใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ พ.ศ. 2539 แต่ตอนนี้กลายเป็นหน่วยงานรัฐคัดเลือกกรรมการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น พ.ศ.2548

“ต้องกลับไปใช้ของปี 2539 เพราะถ้ากรรมการไม่ได้เป็นตัวแทนที่ทุกฝ่ายยอมรับปัญหาก็ไม่จบ จัดเวทีก็ครั้งก็ไม่สำเร็จ และข้อมูลควรทำให้รอบด้านมากขึ้น เช่น ที่กระบี่ นักวิทยาศาสตร์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับประเพณีประวัติศาสตร์ของชุมชนที่สืบทอดมา 200 ปี หรือความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศวิทยา ชาวบ้านพบว่าท้องทะเลแถวนั้นมีปลา 199 ชนิด ปู 28 ชนิด กุ้ง 22 ชนิด หอย 87 ชนิด แต่ในรายงานอีไอเอไม่ได้เขียนถึงเลย” ดร.ไชยณรงค์ กล่าว

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันศุกร์ที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2560

แตงโม..ใบกันแดด เทรนด์พันธุ์รับโลกร้อน

แตงโม หนึ่งในผลไม้ยอดนิยมของคนทั่วโลก และคนไทยรู้จักปลูกและกินกันมาช้านาน แต่หาได้น้อยคนนักที่จะรู้ว่าบ้านเราเป็นแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์แตงโมที่ป้อนแหล่งปลูกไปทั่วโลก และพันธุ์ที่ต่างประเทศนิยมปลูกกันนั้นจะไม่เหมือนบ้านเรา ที่นิยมผลขนาด 4-5 กก. เปลือกบาง ในขณะที่ต่างประเทศนิยมผลโตขนาด 10-14 กก. เปลือกหนาเพื่อลดความเสียหายจากการขนส่งและที่ไม่น่าเชื่อไปกว่านั้น ทั้งที่คนไทยปลูกจนมีแตงโมให้ซื้อกินกันได้ทั้งปี เมล็ดพันธุ์ที่ผลิตได้ในบ้านเราเกือบทั้งหมดถูกส่งไปขายต่างประเทศ

“เมล็ดพันธุ์แตงโมที่บริษัทเราผลิตได้ปีละ 50-60 ตัน ส่งขายป้อนตลาดในประเทศแค่ 1% เท่านั้นเองที่เหลืออีก 99% ส่งออกไปขายต่างประเทศ มีทั้ง ยุโรป แอฟริกา อเมริกาใต้ ตะวันออกกลาง เอเชียใต้ และวันนี้ความต้องการพันธุ์แตงโมของต่างประเทศมีแนวโน้มเริ่มเปลี่ยนไป นอกจากต้องการพันธุ์ที่ทนทานต่อโรคเหี่ยวที่เกิดจากเชื้อรา ยังต้องการพันธุ์ที่มีความหวานมากขึ้น สีแดงเข้มมากขึ้นตามกระแสสุขภาพ สีเข้มจากธรรมชาติช่วยต้านมะเร็ง ที่สำคัญยังต้องการแตงโมพันธุ์ที่ทนต่อสภาวะโลกร้อน แดดแรงมากขึ้นด้วย”

นายบุญมี ออกแมน รองกรรมการผู้จัดการ ธุรกิจเมล็ดพันธุ์ บริษัท เจียไต๋ จำกัด ผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์
แตงโมส่งออกรายใหญ่ของไทย เผยถึงที่มาของแตงโมพันธุ์ใหม่ WM NO.12 ที่มีคุณสมบัติทนความร้อนแรง
ของแดดยุคโลกร้อน ด้วยการนำแตงโมพันธุ์สหรัฐอเมริกามาปรับปรุงพันธุ์ใหม่...ผสมพันธุ์กับแตงโมป่าจาก
แอฟริกา ร่วม 40 สายพันธุ์ เพื่อให้ได้แตงโมพันธุ์ดีกว่าเก่า ที่ใช้เวลานานถึง 5 ปี จนได้แตงโมที่มีเนื้อสีแดง
เข้ม มีความหวาน 11-13 บริกซ์ ผลแก่จัดมีน้ำหนักมากถึง 18 กก. ทนโรคเหี่ยว ที่สำคัญมีใบหนาดก ขึ้น
เต็มไปหมด จนแทบไม่เห็นผลแตงโม...นั่นเพราะใบที่ขึ้นรกหนา มีประโยชน์สำคัญ ช่วยคลุมบังแดด ไม่ให้
แดดเผาผิวผลแตงโมจนเสียหาย สีผลเหลืองซีดขายไม่ได้ราคา ซึ่งเป็นที่ต้องการของลูกค้าต่างประเทศที่
ต้องการพันธุ์แตงโมใบดกเพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา

“ปัญหาแตงโมเจอแดดแรง ทำผลผลิตเสียหาย เมื่อก่อนนี้ปัญหาไม่ค่อยมาก เพิ่งจะมีเห็นเด่นชัดขึ้น
ในช่วง 10 ปีหลังมานี้เอง นับแต่ภาวะโลกร้อนแสดงอาการให้เห็นชัดเจน”

โจ วาเลนเซีย ผู้จัดการทั่วไป บริษัท Bonanza seed จากสหรัฐอเมริกา บริษัทพันธมิตรคู่ค้าเมล็ด
พันธุ์ของเจียไต๋ ให้เหตุผลถึงการเดินทางมาดูแลผลผลิตแตงโมพันธุ์ใหม่ เพื่อสั่งซื้อเมล็ดไปจำหน่ายใน
ต่างประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ตะวันออกกลางและอเมริกาใต้ ที่เจอปัญหาโลกร้อน แดดแรงคุกคามหนัก มี
ความต้องการพันธุ์แตงโมนี้เป็นอย่างมาก...ส่วนบ้านเรา อาการความต้องการเช่นนี้ คงจะได้เห็นอีกไม่นาน

ชาติชาย ศิริพัฒน์